

Jamsai

Jamsai Love Series

Zodiac

Forbidden

Aquarius

สะกด

หัวใจ

ไม่ให้

รักเธอ

นุญนุญฟ้า ธิษณ

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

Jamsai

ลองอ่าน

Jamsai

ประทับใจคุณ

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
ผมจะปกป้องพี่สาวเอง

อาซุ%

Jamsai Love Series

Forbidden Aquarius สกกดหัวใจไม่ให้รักเธอ

นุ่นมกรุวชา เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 885-930-51-0642-7

ภาพประกอบ เพียงพิชญ์ ศาสตร์ศติ (vic)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม จันทน์ ธิติเลิศ (tabby)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 249 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักทาย

สวัสดิ์เพื่อนๆ ในเดือนตุลาคมแสนสดใสค่ะ ^O^ แจ่มใสมีโปรเจกต์เก๋กูด
สุดบรรเจิดมาส่งถึงมือกันอีกแล้ว และคราวนี้ก็พิเศษมากด้วยเพราะเป็นการ
รวมตัวของเหล่าหนุ่มหล่อสุดฮอตถึง 12 คน 12 สไตล์ โปรเจกต์ที่ว่านี้ก็คือ
Prince of Zodiac ค่ะ เชื่อว่าสาวๆ ทั้งประเทศที่ตั้งตารอกันอยู่คงไม่เก็บออม
เสียงกรี๊ดไ้ม้ยั้ละคะ ดังนั้นขอเสียงต้อนรับดังๆ หน่อยเร็ว~ กรี๊ดๆ >_<

นอกจากเรื่องราวสนุกๆ ของหนุ่มๆ ที่ได้รับการโหวตมากที่สุดในแต่ละราศี
แล้ว เพื่อนๆ จะได้พบกับบทสัมภาษณ์พิเศษจากพวกเขาด้วยนะคะ ขอแนะนำ
ว่าพลาดไม่ได้เด็ดขาด ไม่งั้นจะเสียใจ ฮุฮิ

หนุ่มกรุงโซลเป็นผู้รับหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวของหนุ่มราศีกุมภ์ ในผลงาน
เรื่อง 'Forbidden Aquarius สะกดหัวใจไม่ให้รักเธอ' เรื่องเกิดขึ้นในคืนฝนตกที่
'อาซุน' น้องชายผู้ห่างไกลของ 'ทิวา' ปรากฏตัวขึ้นที่หน้าบ้าน จากนั้นเรื่องลึกลับ
ต่างๆ ก็ตามมา ขอบอกว่ามยองนังกรี๊ดเล่มนี้มากเลยเพราะพล็อตค่อนข้างจะทำให้นาย
นักอ่านพอสมควร ถ้าเพื่อนๆ อยากรู้ว่าเป็นยังไงละก็ เชิญร่วมพิสิญ์นะ ;)

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยองนัง
สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

นักเขียน

สวัสดิ์นักอ่านทุกท่านครับ หายหน้าไปนานหวังว่าจะไม่ลืมกัน ยังไงกลับมาแต่ละทีก็ไม่เคยธรรมดาอยู่แล้วครับ คราวนี้ผมมาพร้อมกับโปรเจกต์สุดพิเศษอย่างที่มีขอมงนึ่งเกร็นให้ทุกคนได้ทราบกันแล้ว และนี่ก็เป็นงานชิ้นที่ผมเขียนฉีกแนวไปจากเดิมมาก เนื่องจากเรื่องนี้ได้ผสมผสานความลึกลับซับซ้อนกลิ่นนิยายสืบสวนสอบสวนลงไป อาจจะมีปมปริศนาที่แปลกไปจากที่เคย แต่อย่างไรก็ตามเรื่องราวก็ยังคงดำเนินไปโดยมีความรักเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนถ้าเปรียบงานผมเป็นกาแฟ ผมว่าผมชงหวานมาตลอด แต่บอกได้เลยว่าถ้วยที่คุณถืออยู่นี้ขมครับ แต่ผมชอบนะ ไม่รู้ว่าจะชอบเหมือนผมไหม ยังไงก็ลองชิมดูนะครับ สุดท้ายนี้ขอขอบคุณแจ่มใสที่หยิบยื่นโอกาสในการทำงานครั้งนี้มาให้ครับ ติดต่อพูดคุยกับผมได้ตามช่องทางต่อไปนี้ครับ

Facebook : <http://www.facebook.com/noomkrungseoul>

Twitter : <http://twitter.com/nkstwt>

หนุ่มกรุงโซล

ไซริส

ไอ้คาสเทลนี่มัน
ดูน่าสงสัยซะมีด
อย่าอยู่ใกล้มันนะ!

คาสเทล

น้องชายเธอ
มันดูคิดไม่ซื่อยังไง
ก็ไม่รู้ว่ะ
ฉันไม่ไว้ใจเลย

อาซุ%

พี่สาว! นอกจากผม
พี่ไว้ใจใครไม่ได้ทั้งนั้น!

ทิจา

ฉัน
จะบ้าตาย!

Prince of Zodiac

ในงานประกาศผลรางวัล Prince of Zodiac ที่ผ่านมา หลายคนคงรู้จักกันแล้วนะคะว่าหนุ่มๆ ที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดและได้เป็นตัวแทนทั้งสิบสองราศีนั้นมีใครบ้าง แน่หนอว่านอกจากรูปร่างหน้าตาของพวกเขาจะหล่อบาดใจชนิดกินกันไม่ลงแล้ว โพรไฟล์ของแต่ละคนยังโดดเด่นและล้นหลามด้วยความสามารถไม่แพ้กัน เราจึงไม่พลาดที่จะจับพวกเขามา นั่งสัมภาษณ์กันแบบเอ็กซ์คลูซีฟสุดๆ ด้วยคำถามล้วงลึกถึงตับไตไส้พุงเลยทีเดียว เห็นที่สาวว๊ว ทั้งหลายคนคงต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมนะคะ เพราะหนุ่มๆ แต่ละคนใจเด็ดตอบสุดแพรวพราวมาเต็มสตรีม หากใครเคยดูดวงหรืออ่านคำทำนายเรื่องความรักว่าจะได้ครองคู่กับหนุ่มราศีไหนมาบ้างแล้ว ก็ลองไปศึกษาไลฟ์สไตล์หรืออุปนิสัยส่วนตัวส่วนตัวของหนุ่มราศีนั้นๆ ผ่านเรื่องราวของพวกเขาทั้งสิบสองกันเลยดีกว่าคะ อ๊ะ~ เพื่อให้ทุกคนใช้ 'หัวใจ' ในการตัดสินใจง่ายขึ้น เรามีโพรไฟล์ของแต่ละคนมาฝากด้วยนะคะ

ชื่อ : สเตอร์ม, ตอมมี่
ราศี : เมษ
อาชีพ : นักศึกษา

ชื่อ : จูเลียสซีซาร์,
มินิเทอร์
ราศี : พฤษภ
อาชีพ : นักเขียนนิยาย

ชื่อ : แลนซ์
ราศี : เมถุน
อาชีพ : นักร้อง

ชื่อ : โจรม
ราศี : กรกฎ
อาชีพ : นักศึกษา

♈

ชื่อ : เชน
ราศี : สิงห์
อาชีพ : นักแข่งรถ

♉

ชื่อ : เคนเนดี้ (เคน)
ราศี : ถิ่นหญ้า
อาชีพ : นักศึกษา/
ธุรกิจส่วนตัว

♊

ชื่อ : เท็กซัส
ราศี : ตูล
อาชีพ : นักวาด
รูปนางแบบบิกินี

♋

ชื่อ : นิวเคลียร์
ราศี : นีจิก
อาชีพ : นายแบบ

♌

ชื่อ : จอมทัพ
ราศี : ธนู
อาชีพ : นักรบ

♍

ชื่อ : อัลจี
ราศี : มังกร
อาชีพ : ช่างภาพ
และหุ้นส่วนของ
นิตยสาร F&M

♎

ชื่อ : Summer Wind
ราศี : कु่มภ์
อาชีพ : นักแข่งรถ
มอเตอร์ไซด์

♏

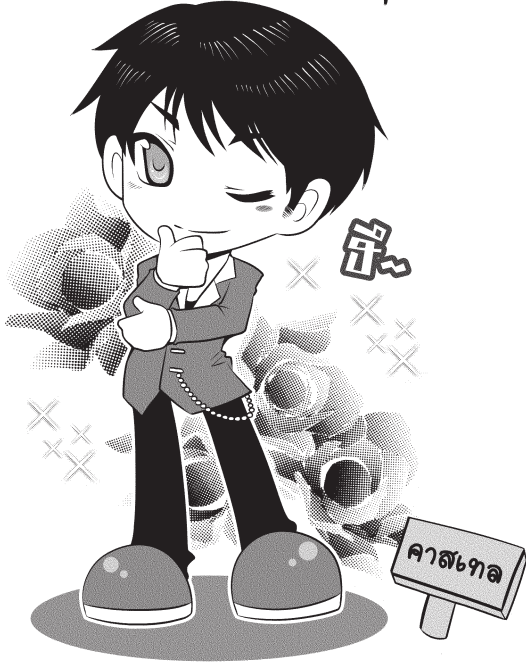

ชื่อ : แอรอน
ราศี : มীন
อาชีพ : นักฟุตบอล

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

มาทบทวน%ความจำบ้าง
ก็%ห่อ%ย%ไซ้

ชื่อ : Summer Wind

ชื่อเล่น : -

วันเกิด : -

ราศี : กุมภ์

กรุ๊ปเลือด : B

อาชีพ : นักแข่งรถมอเตอร์ไซค์

สิ่งที่ชอบ : ดำ

อาหารโปรด : ผู้หญิง

สถานที่โปรด : สนามแข่ง

ของที่มีพกติดตัวเสมอ : Condom (โดนบังคับ)

สเป็กสาวในฝัน : ชอบคนอายุมากกว่า

นิยามความเป็นตัวเอง : I'm not perfect but I'm limited edition.

บทสัมภาษณ์

ว่ากันว่าหนุ่มกุมภ์เป็นคนลึกลับ มีเสน่ห์ และน่าค้นหา ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อแล้วละ ในเมื่อหนุ่มกุมภ์จะมาพูดคุยกับเราในวันนี้ไม่ยอมเปิดเผยแม้แต่ชื่อเสียงเรียงนาม เขาให้เราเรียกเขาว่า 'Summer Wind' ซึ่งเป็นฉายาที่คนในวงการนักบิดขนานนามให้ มันเป็นชื่อที่สวยๆ ในสนามแข่งตะโกนเชียร์อย่างสุดหัวใจ ตอนนี่คงถึงเวลาที่เราจะได้ค้นหาความลึกลับในตัวหนุ่มกุมภ์คนนี้แล้ว

ระหว่างรอดสัมภาษณ์ เรานั่งดูลีลาการขี่มอเตอร์ไซค์วิบากของเขาอย่างละสายตาไม่ได้ ขนาดไม่เห็นหน้า แต่เสน่ห์ของเขายังดึงดูดขนาดนี้ อยากรู้จริงๆ ว่าใบหน้าได้หมวกกันน็อคสุดเท่ไปนั้นจะสะกดพวกเราไว้ได้แค่ไหนกัน จนกระทั่งวินาทีที่เขาเดินมาและถอดหมวกกันน็อคออกนั้นแหละ

ถึงได้เข้าใจว่าทำไมสาวๆ ครึ่งค่อนโลกถึงได้คลั่งไคล้กับบิตที่บ้าระห่าคนนี้

ผมสี่เม็ดทรายของเขาชุ่มเหงื่อ มันดูเซ็กซี่อย่างบอกไม่ถูก ยิ่งอยู่ในชุดนักแข่งรถเท่ๆ แบบนี้ ระดับความฮอตของเขาก็ยิ่งเพิ่มเป็นทวีคูณ เขาเดินมาพร้อมกับรูตชิปเสื้อแหวกกลางหน้าอกลงไปเพื่อระบายความร้อน ระบุออกมา เราภวานาให้เขารูตชิปลงไปให้ต่ำเท่าไรก็ได้ยิ่งดี แต่เขาก็หยุดไว้ที่ช่วงสะโพก จากนั้นก็ถอดมาผูกไว้ที่เอว เหลือเพียงเสื้อกล้ามสีขาว ชุ่มเหงื่อแนบไปกับร่างกายแข็งแกร่งแบบนักกีฬา รอยยิ้มเจ้าเล่ห์ผุดขึ้นที่มุมปาก และบอกได้เลยว่าผู้หญิงทั้งโลกยอมทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างเพียงเพื่อจะได้เห็นปรากฏการณ์ที่อยู่ตรงหน้าเราขณะนี้

ดูจากท่าทางกระฉับกระเฉงแล้ว เราคิดว่าหนุ่มๆ คนนี้คงพร้อมที่จะกุมหัวใจทุกคนแล้ว งั้นเราไปพูดคุยกับเขากันเลยดีกว่า

รู้สึกยังงัยบ้างที่ได้รับเลือกเป็น Prince of Zodiac

Summer Wind : ตลกดีครับ ไม่คิดว่าจะมีคนเลือกผม

คิดว่าอะไรทำให้คุณได้รับเลือก

Summer Wind : อาจจะเป็นเพราะจัสดิน ทิมเบอร์โลกไม่ว่างมั้งฮะ ผมเลยได้มาเสียบแทน (หัวเราะ)

(*จัสดิน ทิมเบอร์โลกเป็นหนุ่มราศีกุมภ์เหมือนกัน)

ชีวิตหลังจากได้กลายเป็น Prince of Zodiac มีอะไรเปลี่ยนไปบ้างมั๊ย

Summer Wind : ผมยังคงกินสี่มือ นอนสิบชั่วโมง และสนใจในเพศตรงข้ามเหมือนเดิม

คิดว่านิสัยตรงกับราศีตัวเองรึเปล่า

Summer Wind : ถ้าผมบอกว่าตรงก็คงดูไม่ลึกซึ้งสมกับเป็นผมเลยจริงไหม

สิ่งที่คุณเกลียดมากที่สุดในชีวิต

Summer Wind : ความรัก

ความรักของหนุ่มราศีนี้ หรือความรักในแบบของคุณเป็นแบบไหน

Summer Wind : รวดเร็ว รุนแรง เกรี้ยวกราด

อะไรสำคัญที่สุดในชีวิตคุณ

Summer Wind : เป้าหมาย

ถ้าเปลี่ยนราศีได้...คุณอยากเกิดราศีอะไร และเพราะอะไร

Summer Wind : ราศีธนู ผมชอบกีฬาประเภทที่ คุณก็รู้ (หัวเราะ)

หลังจากนี้ คุณวางแผนอะไรไว้กับชีวิตคุณบ้าง

Summer Wind : Work hard and play harder

ฝากอะไรถึงคนอ่านของเราที่ช่วยกันโหวตให้คุณหน่อย

Summer Wind : ขอบคุณนะครับ

*There is no Phantom of the Opera.
-Phantom of the Opera-*

บทนำ

ท้องฟ้ามีดครีမ်เหมือนฝนจะตก ลมเย็นหอบเอากลั่นดินชื้นๆ พัดมา
ต้องจมูก ฉันรีบสาวเท้าให้เร็วขึ้น นี่ฉันกำลังจะไปไหน อยูๆ ก็นึกไม่ออกว่า
ตัวเองกำลังรีบเดินไปไหน ถนนที่ฉันเดินอยู่ทอดตัวยาวไปไกลสุดลูกหูลูก
ตาไร้จุดหมาย เศษใบไม้แห้งบนพื้นถนนปลิวสะบัดพัดหมุนวนอยู่รอบตัว
ทั้งที่อยู่ในช่วงฤดูร้อนแท้ๆ แต่ทำไมอากาศถึงได้แปรปรวนแบบนี้
คงเป็นลมหลงฤดู...

ปลายเท้าของฉันหยุดชะงัก อยูๆ ก็นึกอะไรบางอย่างขึ้นมาได้ นั่นสิ!
ทำไมถึงเพิ่งจะนึกได้นะ ฉันลืมของนี่นา ฉันลืมอะไรบางอย่างไว้ที่นั่น
พอนึกขึ้นได้ฉันก็รีบเปลี่ยนทิศ กลับหลังหัน แล้ววิ่งไปตามทางที่เพิ่ง
เดินจากมาอย่างสุดฝีเท้า ฉันวิ่ง วิ่ง วิ่ง วิ่งจนไม่รู้ว่ามีมาไกลแค่ไหนแล้ว
วิ่งราวกับหนีใครบางคนที่ไม่เห็นหน้า ฉันเอี้ยวคอไปมองข้างหลังเป็นระยะ
และเห็นว่าความมืดกำลังไล่ตามฉันมาทุกฝีเท้า มันทำให้ฉันรู้สึกกลัว และ
คิดว่าตัวเองต้องหนี ต้องหาที่ซ่อนตัว

ฉันเห็นไม้กางเขนขนาดใหญ่อยู่ห่างไปยี่สิบสามสิบก้าว นั่นมันโบสถ์
นี่นา ฉันรู้สึกได้ว่านั่นเป็นที่ที่จะช่วยให้ฉันซ่อนตัวจากสิ่งที่กำลังไล่ล่าฉัน

อยู่ในตอนนี้ได้ ฉันเร่งฝีเท้าไปที่โบสถ์และผลักประตูเปิดเข้าไป ข้างใน เป็นโถงสูง เสียงสวดบทสวดดังกังวานก้องไปทั่ว แต่ฉันไม่เห็นว่าจะมีใคร อยู่ที่นี่เลย

ปัง!

ประตูโบสถ์กระแทกปิด ฉันสะดุ้งเล็กน้อย อะไรบางอย่างต้องการ ให้ฉันมาที่นี่ อะไรบางอย่าง...

ข้างในสลัวด้วยแสงเทียน กลิ่นหอมอ่อนๆ อบอวลไปทั่วบริเวณ ฉันลืมนะอะไรบางอย่าง ฉันลืมนะอะไรกันนะ คิดไม่ออกเลย ฉันเดินไปตรงกลาง ระหว่างม้านั่งที่ตั้งเรียงรายอยู่สองฟาก มองซ้ายมองขวาไปรอบตัว รู้สึก เหมือนมีสายตาหลายคู่กำลังจับจ้องมาที่ฉันจากหลากหลายมุม แต่ฉันกลับ ไม่เห็นใครเลยสักคน

ฉันไปที่หน้าต่างสารภาพบาป อย่างน้อยต้องมีบาทหลวงอยู่ที่นั่น แค่นั้นก็น่าจะช่วยให้ฉันอุ่นใจขึ้นบ้าง

"คุณพ่อคะ"

"ฮ๊ะ! ออย่าสิ..."

มีเสียงดังลอดออกมาจากหลังบานหน้าต่างที่แง้มอยู่ชนิดหนึ่ง

"O_O"

เสียงใครกันนะ

"อย่าส่งเสียงไป เดียวมีคนได้ยิน..."

"นายก็อย่าทำให้ฉัน..."

"ไม่ชอบเหรอ..."

"ขอบสิ..."

เสียงชายหญิงดังลอดออกมาจากบานหน้าต่างสารภาพบาป และนั่น ก็กระตุ้นต่อมความอยากรู้อยากเห็นของฉัน ทำให้ฉันอดไม่ได้ที่จะแอบตา เข้าไปที่ช่องว่างนั้น หัวใจเต้นตึกตักเหมือนคนกำลังทำความผิด

น่าแปลกที่ภายในห้องนั้นมีลักษณะกว้างกว่าที่คาดไว้ ฉันเห็นชายหญิง ในชุดยูนิฟอร์มโรงเรียนกำลังนั่งเวียนกัน O///O นั่นมันยูนิฟอร์มโรงเรียน ฉันนี่นา!

มองจากมุมนี้ทำให้ฉันเห็นแผ่นหลังของผู้ชาย ส่วนผู้หญิงหันหน้ามาทางฉัน ใบหน้าของเธอซุกไข้อยู่ที่ซอกคอของเขาทำให้ฉันมองไม่เห็นว่หน้าตาของเธอเป็นยังไง เห็นเพียงแค่ผมดำยาวสลวยที่ปลิวไปตามการเคลื่อนไหว

ขณะที่แอบมองคนทั้งสองนั่งเฝ้ากันอย่างเพลิดเพลิด อยู่ๆ หัวใจของฉันก็กระตุกดูบ เมื่อผู้หญิงคนนั้นเงยหน้าขึ้นและมองมาที่ฉัน มันทำให้ฉันผงะถอยออกจากบานหน้าต่าง เมื่อกี้เธอเห็นฉันหรือเปล่านะ แต่ที่แน่ๆ ฉันเห็นหน้าเธอชัดเจนเลย ให้ตายสิ! ฉันรู้จักผู้หญิงคนนั้น ○_○

เอาไงดี เธอเห็นฉันหรือเปล่าเนี่ย แต่หน้าต่างแงมนิดเดียวเอง เธอไม่น่าเห็นฉันนะ ลองดูอีกรอบแล้วกัน ฉันสูดลมหายใจลึกๆก่อนจะแนบตาลงไปกับช่องว่างตรงบานหน้าต่างนั้นอีกครั้ง แต่พอแนบลงไปฉันกลับพบว่าห้องมืดไปแล้ว

ไม่สิ...ไม่ใช่...

ความมืดที่ฉันเห็นนั่นมัน...

มันเป็นสีดำของตาเธอต่างหาก! ○_○

1

ฉันสะดุ้งตื่นจากฝันร้ายกลางดึก เหงื่อแตกพลักเต็มตัว หน้าเปียกไปหมด ฉันยกมือขึ้นมาปาดเหงื่อพลงคิดว่านี่ฉันฝันแบบนี้อีกแล้วหรือเนี่ย >_< บ้าจริง ฝันอะไรซ้ำๆ ซากๆ ฝันเห็นเรื่องราวแบบนี้มาสี่สามสิบรอบ ไม่สิ ฉันว่ามากกว่านั้นอีก แต่ฉันว่าฉันไม่ได้ฝันแบบนี้มานานแล้วนะ ทำให้ไม่ถึงได้กลับมาฝันถึงเรื่องนี้อีก ที่แปลกก็คือครั้งนี้มันดูชัดเจนและสมจริงมาก ถ้ามว่ามากแค่ไหน ฉันคงต้องบอกว่ามากเสียจนฉันคิดว่ามันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงเมื่อกี้เนี่ยเลยเต็มสองลูกตา

ทั้งที่อยากจะให้เป็นเพียงความฝัน แต่ฉันกลับปฏิเสธไม่ได้

ใช่! มันคือเรื่องจริง! (บางส่วน --;)

มันเหมือนกับเวลาที่ฉันสเก็ตซ์รูปด้วยดินสอแล้วใช้ยางลบถูๆ

ลบออก ลบยังไงก็ลบไม่สะอาด เหตุการณ์นั้นก็เหมือนกัน ฉันพยายาม ลืมมันจนเหลือเพียงภาพจางรางเลือน แต่อยู่ๆ ความฝันเมื่อคืนนี้ก็ทำให้ ทุกอย่างแจ่มชัดขึ้นอีกครั้ง และมันกำลังทำให้ฉันรู้สึกกังวลอย่างบอกไม่ถูก เหมือนกับว่ามันเป็นลางบอกเหตุอะไรสักอย่าง

ฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ท้องฟ้ายามค่ำคืนดูมืดสลัว กลุ่มเมฆ สีเทาครึ้มเคลื่อนตัวราวกับจงใจจะมาบังหน้าต่างห้องฉันไม่ให้แสงใดๆ ส่องถึง ฉันรู้สึกวุ่นวายที่มืดอยู่แล้วกำลังมืดลงเรื่อยๆ ความมืดทำให้รู้สึก ไม่นึก ฉันจึงเอื้อมมือไปคลำหาสวิตช์โคมไฟหัวเตียง แต่มันกลับเปิดไม่ติด อะไรกันเนี่ย ไฟดับหรือ บ้าจริง มาดับอะไรไม่รู้เวลาลำเวลาเลย ฉันมอง ฝ่าความมืดไปรอบๆ ห้องด้วยความรู้สึกหวาดๆ

เปรี้ยว!

"กรี๊ดดดดด!"

เสียงฟ้าผ่าทำให้ฉันที่ขวัญเสียอยู่แล้วสะดุ้งกระเจิดกระเจิงจนผลอล่องเสียงกรี๊ดออกมา ตอนนั้นมีแสงแปลบแปลบมาจากนอกหน้าต่าง สว่างวาว ราวกับแสงแฟลช และช่วงที่ห้องกำลังสว่างไว้อยู่นั้นก็กลับมีสิ่งแปลกปลอม เกิดขึ้น

วาบ!

อยู่ๆ ฉันก็เห็นเงาดำมืดทะมึนเคลื่อนตัววูบไปอย่างรวดเร็วบนผนังห้อง ใจฉันหายวาบ ไม่รู้ว่าเงานั้นเกิดจากวัตถุอะไร ฉันมองไปรอบตัวและเริ่ม ค้นหาดันตอที่จะก่อให้เกิดการเคลื่อนตัวของเงานั้น แต่ฉันก็ไม่เห็นว่าจะ มีอะไรที่สามารถเคลื่อนไหวให้เกิดเงาวูบวาบได้ ชั่วอัศจรรย์แสงฟ้าแลบก็ สิ้นสุดลง ห้องกลับมามีตึ๊ดตื๋ออีกครั้ง >_<

ฉัน...ใจไม่ดีเลย...

รู้สึกเหมือนกับว่ามีบางอย่างไม่ปกติ ในห้องนี้มีบางอย่างไม่ปกติ จริงๆ ฉันไม่ได้คิดไปเองสาบานได้

ฉันคิดว่าฉัน...ไม่ได้อยู่ในห้องนี้เพียงลำพังอีกต่อไป...

มีใครบางคนอยู่กับฉันที่นี่!

ปัง ปัง ปัง!!!

เสียงดังมาจากข้างล่างทำให้ฉันสะดุ้งอีกรอบ ตอนนี้อึดใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวอีกต่อไปแล้ว ฉันอยากร้องให้ TOT เสียงอะไรมาดังเวลาเวลานี้กันพะ ไม่เอาแล้ว!

ฉันดึงผ้าห่มขึ้นมาคลุมโปงแล้วเอานิ้วอุดหู ไม่รับไม่รู้อะไรทั้งนั้น ฟันกระทบกันดังกึกกักด้วยความกลัว แม้เวลาปกติฉันจะดูเป็นสาวแกร่งก็เถอะ แต่กับเวลาไม่ปกติแบบนี้ วิญญาณสาวแกร่งดวงนั้นหนีออกจากร่างฉันไปแล้ว TOT

ปัง ปัง ปัง!!!

แม้จะเอานิ้วอุดหู แต่ฉันก็ยังได้ยินเสียงปังปังจากข้างล่าง เสียงอะไรก็ไม่รู้มาดังเวลาแบบนี้ ฉันไม่ลงไปดูหรอกนะ เมื่อเจออะไรเข้าล่ะก็...

ปัง ปัง ปัง!!! ปัง ปัง ปัง!!!

เสียงนั้นดูเร่งเร้าฉันมากขึ้น ทำไงดี ตอนนี้อยู่กับแม่ก็ไม่อยู่บ้าน เท่ากับว่าฉันอยู่บ้านนี้คนเดียว ไม่ว่าจะโดยบังคับหรือสมัครใจก็ต้องเป็นฉันที่ต้องลงไปดูสินะ

"เฮ้อ!"

ฉันถอนหายใจก่อนจะโผล่หัวออกจากผ้าห่มเหมือนเต่าโผล่หัวออกจากกระดอง นาฬิกาพรายน้ำที่ผนังห้องบอกเวลาสองยาม กรืดดด! นี่มันเวลาของผีชัดๆ ฟันฉันกระทบกันหนักกว่าเดิม ไม่เอา ไม่รับไม่รู้อะไรทั้งนั้น แต่ขณะที่ฉันคิดจะกลับไปมุดหัวอยู่ในกระดองตอนนั้น...

ปัง ปัง ปัง!!!

มันดังอีกแล้ว และฉันคิดว่าถ้ามันดังเป็นเต่าหัวหดอยู่แบบนี้คงไม่ได้นอนกันทั้งคืน แถมยังจะไม่สบายใจไปตลอดด้วย เพราะมันตามหลักวิทยาศาสตร์แล้วเราต้องพิสูจน์ให้รู้กันไป

ผีไม่มีในโลกเพ้ย!

ฉันตะโกนก้องในใจก่อนจะข่มความกลัวแล้วลุกจากเตียงพร้อมกับการฉีกผ้าห่มมาคลุมตัวเดินออกจากห้องไปด้วยใจกล้าๆ กลัวๆ ขณะที่เดินอยู่ฉันก็รู้สึกเหมือนขาจะก้าวไม่ออก รู้สึกเหมือนกับว่า...

ใครมาจับขาฉันไว้! O_O

ทำไมรู้สึกเหมือนก้าวขาไม่ได้ ช่วยด้วย! ใครจับขาฉันไว้ก็ไม่รู้
"นะโม พุทโธ สังโฆ หนูเป็นคนดีนะคะ ฮือๆ"

ฉันสวดมนต์ผิดๆ ถูกๆ ไม่รู้จะไหว้พระหรือขอพรจากพระเยซูดี
ต้องโทษพ่อกับแม่ที่นับถือกันคนละศาสนา แต่ตอนนี้ฉันกลัวจนน้ำตาแทบ
จะไหล กลั้นใจก้มลงไปมองและพบว่าสิ่งที่เห็นยวี่งขาของฉันไว้คือผ้าห่ม!
บ้าจริง! ผ้าห่มพันแข้งขาฉันจนเดินไปไม่ได้ ตกใจแทบตาย คิดว่ามีใคร
มาดึงขา ฮือผ้าห่มผีบ้าเอ๊ย! ฉันสลัดผ้าห่มทิ้ง แต่อยู่ๆ ก็รู้สึกหนาวเลย
เปลี่ยนใจหยิบกลับมามาคลุมตัวไว้แล้วค่อยๆ เดินลงบันไดไปข้างล่าง

บันไดบ้านฉันเวลากลางวันก็โอเคนะ ทำไมพอตกกลางคืนเหมือน
บันไดในหนังผีไปได้ งาม TOT

บอกตามตรง ตอนนี้นี้ฉันรู้สึกเหมือนตัวเองกำลังเข้าฉากในหนังผีเลย
ฝนตก ไฟดับ เงามลึกลับ เสียงประหลาด โอ๊ยยย...ครบองค์!

ว่าแต่ว่า...เสียงปึงปึงนั่นหายไปแล้วนี่นา ฉันกลับไปนอนตอดึกกว่าไหม
แต่ขณะที่กำลังจะซึกขากลับขึ้นบันได เสียงนั่นก็ดังขึ้นอีก

ปึง ปึง ปึง!!!

ฉันหันขวับไปทางต้นเสียง ชัดเลย! ดังมาจากทางหน้าประตูบ้าน
ไม่ผิดแน่!

หรือว่าพ่อกับแม่จะกลับมาเร็วกว่ากำหนด -O- เป็นไปไม่ได้
ถ้าเป็นพ่อกับแม่ก็ต้องรู้ว่ากุญแจอยู่ใต้กระถางต้นไม้หน้าบ้าน เพราะงั้น
ตัดพ่อกับแม่ออกไปก่อนได้เลย

สายตาฉันจับจ้องไปที่ประตูบ้านด้วยอาการใจคอไม่สู้ดี ขณะที่ฉัน
กำลังพยายามตั้งสติคิดหาเหตุผลมารองรับ เสียงเคาะประตูยามดึกนั้นมัน
ก็ดังขึ้นอีก

ปึง ปึง ปึง!!!

พอที! ฉันใจกล้าหน้าด้านก้าวขาฉับๆ เดินตรงไปที่ประตูพร้อมกับ
บอกตัวเองว่าไม่มีอะไรทั้งนั้น แต่อีกเพียงสามก้าวก่อนถึงประตูขาฉันก็
หยุดก็ก ออยู่ๆ ความกล้าที่พุ่งขึ้นมาเมื่อกี้ก็หดหายไปไหนหมดไม่รู้ ฉัน
รู้สึกกลัวบานประตูที่เห็นอยู่ทุกวันขึ้นมา บ้าจริง! ตามงตาแมวกก็ไม่มี T_T

มันจะคับขันเกินไปไหมชีวิตฉัน มีตาแมวชะง่อนชีวิตฉันคงดีขึ้นกว่านี้มาก
ปึง ปึง ปึง!!!

เสียงเคาะประตูรั้วเร็วทำฉันตกใจได้ทุกครั้ง แม้จะรู้ล่วงหน้าว่า
มันจะต้องดังขึ้นอีกก็เถอะ เอาล่ะ ฉันก้าวไปอีกสามก้าวจนถึงหน้าประตู
เอื้อมมือแตะลูกบิดประตูอันแสนเย็นเฉียบ มันเย็นไปถึงกระดูกสันหลังฉัน
เลยทีเดียว ความมืดรอบตัวฉันตอนนี้ช่างกลัวไม่เท่ากับสิ่งที่อยู่หลังบานประตู
แน่นอน

หนึ่ง...

ฉันเริ่มนับในใจ

สอง...

เอาล่ะนะ

สาม...

ผ่าง! ฉันเปิดประตูออก ลมแรงพัดเข้ามาทำให้ผ้าห่มฉันปลิวไปไหน
แล้วก็ไม่รู้ แต่นั่นไม่ใช่สาระสำคัญ เพราะเนื้อหาสำคัญของเรื่องที่กำลัง
จะเกิดขึ้นต่อจากนี้อยู่ตรงหน้าฉันแล้ว!

"กะ..."

ฉันตกใจจนเสียงกรีดหายไปในลำคอ ตกใจมากกว่าเห็นเงาดำวิ่งผ่าน
บนผนังเสียอีก เพราะตรงหน้าฉันนี่มันเป็นรูปเป็นร่างชัดเจน ร่างสูงยื่นค้ำ
บานประตู ผมสีเเม็ดทรายปรกหน้าปรกตา แต่ฉันมั่นใจว่าใบหน้าใต้เงานั้น
จะต้องเพะ และเหมือนถูกไฟคลอก ลูกตากลนออกมาจากเบ้า ปากฉีก
จนเห็นฟันครบทุกซี่

ปึง!

ฉันรีบปิดประตูก่อนที่จะเห็นของไม่ดีเป็นมลทินแก่ดวงตา TOT
คุณพระคุณเจ้าช่วยหนูด้วย ฉันหลับตาพนมมือคิดหาบทสวดมนต์เท่าที่นึก
ออกมาสวด แต่ดูเหมือนจะไม่เป็นผล เพราะผีร้ายนั้นยังราวฉิ่งไม่เลิก

ปึง ปึง ปึง!!!

เสียงเคาะประตูดังไม่หยุดเลยให้ตายสิ น้ำตาฉันจะเล็ด ทั้งกลัวทั้งโมโห
"ได้ผีบ้าผีบอ บ้านคนมีตั้งเยอะแถมมาหาฉันทำไม ฉันอยู่คนเดียว

นะเว้ย! มากี่ไม่มากกลางวัน! คนเขาจะหลับจะนอนกัน พ่อแม่ไม่อบรมหรือใจ ใ้อีไ้รมารยาท!"

ฉันดำไปร้องให้ไป TOT หลังจากจัดไปชุดใหญ่แล้วเริ่มใจไม่ดี ทำใจดี ฉันไปตามันแบบนี้มันจะเขี่ยกว่าเดิมหรือเปล่านะ แยกแล้ว ถ้าปล่อยให้สัปดาห์เดียวขึ้นขอส่วนบุญอยู่หน้าบ้านอย่างนี้ฉันจะออกจากบ้านได้อย่างไรกัน ต้องทำอะไรสักอย่าง ว่าแล้วฉันก็วิ่งขึ้นห้องพระ มองซ้ายมองขวาหาพระเครื่องแต่ก็หาไม่เจอ พ่อฉันมีพระเครื่องเยอะแยะไม่ใช่หรอ ไปเก็บไว้ไหนหมดเนี่ย เวลาจะใช้แล้วหาไม่เจอ บ้าจริง!

เอว่ะ! เป็นไงเป็นกัน!

สุดท้ายฉันก็กลับลงมาที่ประตูพร้อมพระพุทธรูปองค์ใหญ่ --"
ถ้าไม่กลัวก็ให้มันรู้ไป เอลิ!

ฝ่าง!

ฉันเปิดประตูออก กะว่าคราวนี้ใ้อีไ้รมารยาทต้องกระเจิงแน่ แต่ที่ไหนได้ มันยืนนิ่งไม่ขยับ ไม่ทำท่าปกป้องตัวเองแบบในหนังเลย หรือว่ามันเป็นผีฝรั่งไม่กลัวพระ O_O เออ! เป็นไปได้นะ สี่ผมก็ดูออกน้ำตาลทองแบบฝรั่ง ฉันไม่มีไม้กางเขนนะ!

อ๊ะ! มันขยับตัวแล้ว! O_O

ฉันแอบก้าวถอยหลังมาก้าวหนึ่ง แต่มันรุกก้าวเดินหน้ามาอย่างไม่เกรงใจพระพุทธรูปในมือฉันเลย นี่พระนะ! ไม่กลัวหรือไง! TOT

"May I come in?"

(ให้ผมเข้าไปได้ไหม)

เสียงทุ้มนุ่มลึกดังเป็นภาษาที่ฉันสุดแสนจะไม่คุ้นเคย มันพูดภาษาอังกฤษนี่หว่า ฝรั่ง! มันเป็นผีฝรั่งจริงๆ ด้วย! TOT มันบอกว่าจะเข้ามาหรอ ไม่! อยานะ! ต้องพูดว่าไงเนี่ย!

"โนวววว! นีอดไอเค! พลีสโกอะเวรี่! แอมฟายน์! แด็งค์ก็ว! แอนด์ยัวร์ชิตดาวน! O_O โนว! นีอดชิตดาวน! TOT"

ฉันพูดลึนรัวด้วยความกลัว กลัวว่ามันจะฟังไม่รู้เรื่องจริงๆ ภาษาอังกฤษฉันก็ห่วยแตกขนาดนี้ แงๆ ใครก็ได้ช่วยด้วย

"ฮะๆๆ"

มันหัวเราะ TOT มันหัวเราะเยาะภาษาอังกฤษของฉันเหรอ ใ้ผี
ไร้มารยาท คนพูดภาษาอังกฤษไม่เก่งยังมีหน้ามาหัวเราะเยาะเธอ

"ยูอาร์อะเวรี่เวรี่แบดแบดโกสต์!"

ฉันรัวลิ้นกะว่าสำเนียงแบบบียอนเซ่มาเองมันต้องฟังรู้เรื่องแน่ แต่
ดูเหมือนมันจะหัวเราะหนักกว่าเดิม

"ฮะๆๆ ฮะๆๆ"

"-o-"

"โกสต์?"

">o<"

"I'm not a ghost, พี่สาว!"

(ผมไม่ใช่ผี พี่สาว!)

มันพูดพร้อมกับเสยผมเปียกที่ปรกหน้าตัวเองขึ้น ฉันหลับตาไม่ทันแล้ว
จะเห็นอะไรก็ต้องเห็น มือฉันที่อุ้มพระพุทธรูปอยู่สั้นอย่างควบคุมไม่ได้
ร่างกายหนาวสะท้าน สมองฉันเบลอลือไปหมด

และหัวใจฉัน...เต้นแทบจะผุดจิ้งหะ!

ก็ใ้ผีมารยาททรมตนนี้มัน...

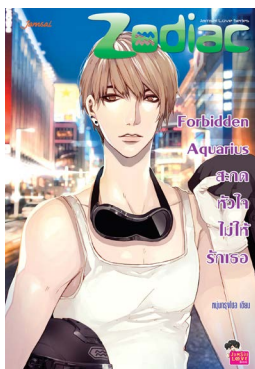
มัน...

มันหล่อมากกกกกก!

♡○♡

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305106427.html>